Dřevohostický zpravodaj

Večerní prohlídka zámku

1/2018

„Přestaňte hledat
a najdete.“

Osho

Dřevohostický zpravodaj
periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Mgr. Hana Sedlářová, Jana Josieková, Bc. Petr Menšík, Miroslava Buchtová, MUDr. Michaela Roubalíková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	450 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, květen 2018, číslo 1/2018
Grafická úprava a tisk:	Miloslav Flašar
Uzávěrka příštího čísla:	**30. 6. 2018**

Úvodník

„Levně nakupovat, draze prodávat a pozdě platit faktury“. To je asi ze všech mouder a rčení finančního sektoru to nejznámější, navíc zpopularizované českým filmem. Ta definice se ale nedá vztáhnout na nás všechny a už vůbec ne na hospodaření obce. Jestliže chce obec dobře hospodařit, musí s jistou předvídavostí hledět do budoucna, investovat do úspor, musí investovat s rozumem, ale hlavně musí mít pro potřebné investice zajištěné peníze. Bez peněz bychom jen tak mohli populisticky žvanit a planě slibovat...

Loni na podzim jsme využili historicky nejnižších úrokových sazeb na trhu a nejen že jsme za výhodných podmínek refinancovali starý obecní úvěr, ale otevřeli jsme si i možnost čerpat nový investiční úvěr a to s fixním úrokem pouhých 1,58 %. Podotýkám, že původní dluhová služba obce byla úročena bankou celkem dosti vysoko, jen pár setin pod 4 %. Nespornou výhodou také je, že nový úvěr bude poskytnut bez zajištění majetkem a rezervaci finančních zdrojů až do doby než obec začne úvěr čerpat, poskytne Čs. spořitelna, vítěz tendru, bez jakéhokoli poplatku. Myslím, že se nám podařilo využít výhodných podmínek, protože úroky z úvěrů se již nyní zvedají a sazby pod dvě procenta jsou minulostí. Z okamžitých hledisek není úvěr nutný, hospodaříme s přebytkem už třetím rokem i při dosti vysokých každoročních investicích. Údaj, který asi není relevantní, ale možná přece jen něco napoví: k 31. 12. 2017 byl stav na finančním účtu obce o 100 % vyšší než k 31. 12. v roce 2014. Tak se s jistou nadsázkou dá říci, že stavíme, opravujeme a ještě k tomu šetříme.

Petr Dostál, starosta

Kaleidoskop

V době provádění stavebních prací v bývalé školní zahradě upozorňovali obyvatelé ulice Lapač na vyšší zatížení stavebním ruchem. Pohyb stavebních mechanismů opravdu zanechával výrazné stopy na stavu vozovky a my na radnici mohli jen slíbit, že následně po ukončení stavby položíme v ulici nový asfaltový koberec. K realizaci slibu jsme přistoupili už loni na podzim, kdy jsme nechali provést podrobnou kamerovou prohlídku kanalizační sítě v celé délce ulice. Z monitoringu je patrné, že stav kanalizačního řadu je nevyhovující, ba téměř havarijní. Projednávali jsme celou záležitost na vedení společnosti VaK Přerov s cílem zařadit opravu ulice do stavebních plánů společnosti na letošní rok. Kapacitu prací na rok 2018 má však VaK naplněnou už od podzimních měsíců roku minulého. Navíc je zrovna tento kanalizační řad majetkem naší obce. Abychom mohli později pokračovat v navazujících pracech na obnově asfaltu vozovky Lapač, Lány a Školní, budeme tedy v letošním roce opravovat kanalizaci na Lapači z rozpočtu obce. Projektové práce jsou těsně před dokončením, výběrovým řízením určíme dodavatele a v červenci bychom rádi zahájili práce. Proběhnou po několika menších úsecích, zřejmě za určitého omezení provozu, ale umožní pozdější rozlití asfaltu mezi nové obrubníky a pokládku nové dlažby chodníků. Na vedlejší ulici Školní byla část kanalizace v délce asi 50ti metrů opravována z důvodu havárie v letošních zimních měsících. Protože podél jídelny základní školy je stoka nově vyměněna už loni firmou Cobbler, zbývá k výměně úsek necelých sta metrů před mateřskou školou. Ten slíbily opravit VaK na vlastní náklady, stejně tak jako opravu kanalizace na Lánech. Tady však nebude nutno tak markantního zásahu.

V plánu letošního roku je i obnova smuteční síně na hřbitově. Je to možná plán zálohový, takový trochu náhradní, protože informaci o získání dotace na obnovu rybníků, anebo na rekonstrukci ulice Lesní stále nemáme. Komplikovaná situace se sestavováním vlády se tedy promítá i do politiky komunální. Kdyby ministři ministrovali, mohli jsme mít práce už rozfázovány a byli bychom určitě o krok dále. Věříme, že s dotacemi budeme nakonec úspěšní, přesto podklady k rekonstrukci hřbitovního objek-

tu připravujeme. Řeší se výměna oken a vstupních dveří, způsob provádění odvedení vody od objektu, elektroinstalace, barevnost fasády…

Jistá je výměna oken a dveří ve dvorním traktu Domu služeb. Tam už výběrové řízení proběhlo a během pár dnů se bude podepisovat smlouva. I to je jistý předstupeň k pozdější opravě tohoto objektu. Střešní krytina dosluhuje, balkony praskají, ale tady bych nechtěl o termínu rekonstrukce zatím ani spekulovat. Reálnější se zdá být oprava veřejného osvětlení na ulici Bystřická. Záměr obsahuje postavení nového veřejného osvětlení na části této ulice a v Chaloupkách. Elektro kabely stavby mají být uloženy ve výkopu sdíleném s Nn kabely jiné stavby, která se jmenuje „Úprava NNv Dřevohostice“, a tu by u nás měl realizovat ČEZ. Musí se postupovat ve shodě, dodavatel bude jediný, a protože stavba financovaná ČEZem je prvotní a nadřazená, bude o skutečném termínu provádění rozhodovat ten silnější, a to naše obec není. Trasa začíná na konci Náměstí u sochy Cyrila a Metoděje, pokračuje podél obou stran ul. Bystřická k fy. DSD a do Chaloupek. Tak uvidíme… A protože jsem byl téměř celý článek v kanále, tak aby to stálo alespoň za dočtení, ještě něco na téma jaro:

Trochu mi olizuje ruku při psaní těchto řádků. Možná přišlo skulinou pod zámeckým mostem. Anebo už je to léto? Zimní srst nám už rozhodně vypelichala, na Velikonoce jsme u kříže svou soukromou modlitbu vypotili, na chvíli jsme se zase asi každý stali trochu dobrodruhem... Nebe bělejší než věže královského chrámu. Gejzíry trylků padají z květů v parku na Náměstí. Všimli jste si?

Petr Dostál

Dřevohostice 650 let městysem

Snad si můžeme dovolit takto začít článek, který připomíná historický moment z dějin městečka Dřevohostice. Určité váhání je na místě, protože roku 1368 nebyly Dřevohostice povýšeny na městys, pouze se v listině z toho roku zmiňují jako městys. Jde tedy správně o nejstarší zmínku o Dřevohosticích jako městysi.

Teď tedy si řekněme, co to vlastně znamená. První písemná zmínka o Dřevohosticích pochází až z roku 1326, kdy je jmenován Bořita z Dřevohostic, určitější zprávy však počínají teprve polovinou 14. století, kdy můžeme sledovat posloupnost majitelů Dřevohostic a nejbližšího okolí.

Další zmínka o Dřevohosticích se děje v roce 1358, kdy dorazil před úředníky olomouckého zemského soudu Sudek z Dřevohostic a nechal Drslavovi ze Šelnberka vložit do zemských desk všechny své majetky v Dřevohosticích, jež mu předtím prodal: „Též pan Sudek z Dřevohostic postoupil své statky, které má v Dřevohosticích a kdekoliv jinde dědičně panu Drslavovi ze Šelenberka a jeho dědicům s jednotlivými právy, užitky a správou.“ Můžeme soudit, že Sudkovi patřila polovina městečka Dřevohostic, tamní tvrz a patronátní právo ke kostelu

O deset let později, to je onen rok 1368, se objevuje poprvé označení Dřevohostic jako městečka v latinsky psaném zápisu zemských desk, v českém překladu zní: „Pan Ješek a Hereš, bratři z Dřevohostic, prodali paní Cecílii, pozůstalé vdově po Ješkovi z Konice, a panu Ctiborovi z Tovačova půl městečka v Dřevohosticích, půl Turovic, tvrz s mlýnem, pastvinami, lesy, právy a náležitostmi.“ Dále se v této souvislosti dovídáme, že Ctibor z Tovačova zaručil jmenované Cecílii bezproblémové doživotní užívání majetku, po její smrti ale měl majetek přejít zpět na Ctibora z Tovačova a jeho dědice. Cecílie měla také další vlastnická práva, jako bylo vyjmutí ze zemských desek, či svobodné darování, prodání, směna a odevzdání komukoliv by se jí líbilo.

Dá se z toho usuzovat, že ke vzniku sídla mohlo dojít nejpozději ve 13. století, neboť polourbánní lokality potřebovaly ke svému prosazení poměrně dlouhou dobu a dlouho se pohybovaly na rozhraní mezi sídlem venkovského a městského typu. Proces vytváření městského sídla byl v tomto případě úspěšný. Této časové úvaze odpovídá i jejich půdorys a v zasvěcení farního kostela sv. Havlovi. Jeden ze souputníků sv. Kolumbána patří ke světcům, jejichž patrocinia nejsou v Čechách a na Moravě výrazně rozšířena, a pokud se již objevují, nesou je kostely založené ve 12. a 13. století.

Dřevohostice jsou již v nejstarší písemně zachycené době nazývány městečkem (oppidum) na rozdíl od města, které je v latinských pramenech v podobě civitas. Důsledné uvádění tvaru oppidum, popř. v české jazyce městečko, nás přesvědčuje o tom, že o charakteru obce nebylo pochyb, jak se stávalo v jiných případech (např. Potštát, Kojetín). Pozdější tvary městečko, Markt a Städtl jsou obdobou téhož.

Nejstarší známá podoba městského znaku pochází z vyobrazení v typáři z roku 1540. Typář má průměr 33 mm, v pečetním poli je zděná věž vyrůstající z trojvrší, s otevřenou branou, střechou zakončenou dvěma makovicemi. Nad štítem letopočet 1540. Opis v pásce, přerušené štítem, majuskulou: S. OPIDI . DR // ZEWOHOSTICE // SIS. (V překladu „pečeť městečka Dřevohostice.)

O městském charakteru Dřevohostic svědčí i právo trhů. Trhy byly povoleny v Dřevohosticích v tomto pořadí: roku 1508 od krále českého a markraběte moravského, Vladislava „jménem opatrných purkmistra a konšelův městečka Dřevohostic“ „dva trhy, každý po osm dní pořád sběhlých, a to ten pondělí před Nar. P. Marie a po sv. Jiří“. Třetí trh povolil r. 1658 císař Leopold, čtvrtý r. 1708 císař Josef I. Všechny čtyři trhy potvrdil 23. března 1793 císař František II. (die Gemeinde des Städtls Drzevohostitz).

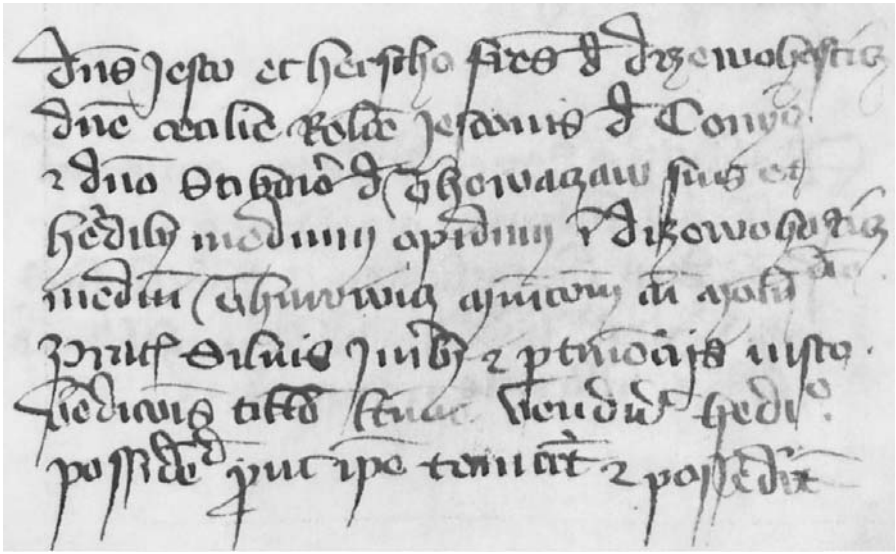
A jak je to s okolními městy? Celý kraj nepochybně byl spravován z Přerova, který se poprvé zmiňuje v pravé listině roku 1141, ale zmínky o něm jsou i v listinách starších, které jsou však středověkými falzy. Navíc archeologické nálezy svědčí o velmi starém a souvislém osídlení této lokality. V roce 1256 jej Přemysl Otakar II. povýšil na město. Odtud vycházelo kolonizační úsilí.

Podobně starobylý je i Holešov, rovněž poprvé zmiňován v listině olomouckého biskupa Jindřicha Zdíka z roku 1141. Náležel tehdy proboštství sv. Václava v Olomouci. Později se majetek rozdělil, takže část zůstala lénem olomouckého biskupa, zatímco druhá část přešla ve 13. století do světských rukou a stala se centrem panství. I zde můžeme počítat s určitými kolonizačními snahami.

První zmínka o Bystřici pod Hostýnem je teprve z roku 1368 v zemských deskách a týkala se majetkového převodu, který se uskutečnil někdy mezi lety 1364–1367. Také Bystřice byla tehdy již zvána městečkem a lze učinit určité paralely s vývojem v Dřevohosticích.

Jiří Lapáček

Záznam ze zemských desk olomouckých, Kniha Jana z Kravař, o městysi Dřevohostice v r.1368

Večerní prohlídka zámku aneb Jak dřevohostičtí ke svému městečku před 650 lety přišli

Když jsme vybírali téma pro letošní Večerní prohlídku zámku a padla zmínka o krásném výročí, zaradovali jsme se, protože jsme mohli takto uspořádat oslavu narozenin našemu městečku.

Letošní rok totiž uběhlo přesně 650 let od první písemné zmínky o Dřevohosticích jako o městečku. V roce 1368 se v zemských deskách olomouckých objevuje poprvé označení Dřevohostic jako městečka: „Pan Ješek a Hereš, bratři z Dřevohostic, prodali paní Cecílii, pozůstalé vdově po Ješkovi z Konice, a panu Ctiborovi z Tovačova půl městečka v Dřevohosticích, půl Turovic, tvrz s mlýnem, pastvinami, lesy, právy a povinnostmi.“

My jsme samozřejmě chtěli naším programem ukázat, že v Dřevohosticích se žilo už mnohem dříve a žilo se tu dobře. Důkazy o existenci tvrze a černé kuchyně pocházejí již z druhé poloviny 13. století a nálezy četných pravěkých nástrojů z okolních polí nás vedou do úplně jiných časových pásem. To, že se nedochovaly písemné

zmínky, je věc jiná a naši ochotníci nám ve třech scénkách, myslím, přesně vysvětlili, jak to s těmi písemnými záznamy bylo. V první scénce nám ukázali, jak vůbec došlo k osídlení našeho kraje, ve druhé scénce pak oživili legendu s Cyrilem a Metodějem, kteří přinesli na Moravu písmo. A třetí scénka už ukázala jasně, jak k oficiálnímu zápisu došlo, když biskup Jan Očko z Vlašimi sepisoval majetek diecéze. Ochotníci předvedli výborný výkon a patří jim za to naše velké poděkování.

Poděkování patří nejen ochotníkům, ale všem spolkům, kteří nám v přípravách této akce pomáhali, dobrovolným hasičům, kteří si vzali na starost kompletní zajištění občerstvení, členům Klubu seniorů, myslivcům i členkám JK Gracie, protože bez nich by celá oslava nebyla úplná. Krásnou atmosféru dokreslil i jarmark a historická hudba kapely Devětsil.

Tak městečko naše, přejeme ti ke krásnému výročí, ať je ti s námi dřevohostickými obyvateli stále dobře, ať je tu pořád živo a pořád je na co se dívat a ať se stále rozrůstáš.

Michaela Roubalíková

Archeologický výzkum na zámku Dřevohostice

V průběhu měsíce ledna 2018 proběhl záchranný archeologický výzkum v jedné z místností v přízemí objektu zámku Dřevohostice v souvislosti se zřízením informačního centra.

Archeologové Muzea Komenského v Přerově během výzkumu získali velké množství movitých archeologických nálezů, které lze datovat do průběhu vrcholného středověku až raného novověku. Jedná se zejména o soubor zlomků keramiky, z nichž část lze datovat do druhé poloviny 13. století a počátku 14. století. Tuto vrcholně středověkou redukčně vypalovanou keramiku, reprezentovanou především římsovitými okraji hrncovitých nádob, můžeme spojit se samotnými počátky existence původní tvrze, která stála v místech dnešního zámku. Tato informace je důležitá nejen pro archeology, ale zároveň pro historiky, neboť první písemná zmínka o tvrzi jako panském sídle se objevuje až ve druhé polovině 14. století. Konkrétně jde o zápis v zemských deskách olomouckých z roku 1368. Nicméně o Dřevohosticích se dovídáme již v souvislosti s rokem 1326, kdy je v pramenech uváděn Bořita z Dřevohostic.

Mladší část souboru nálezů získaných během letošního výzkumu spadá do období pozdního středověku a raného novověku. Nejpočetněji jsou zastoupeny zlomky tenkostěnné oxidačně pálené kuchyňské keramiky. Jde především o části hrnců, džbánů, trojnožek, mís či talířů, které byly součástí vybavení zámecké kuchyně dřevohostického zámku v závěru 15. století a dále v průběhu 16. století. Ze stejného období pochází zlomky nezdobených komorových kachlů z kamen, kterými byly vytápěny místnosti zámku.

Kromě keramiky se podařilo získat prostřednictvím detektoru kovů rovněž menší kolekci kovových předmětů. Z těchto nálezů zaujmou zejména dvě drobné stříbrné mince. V případě starší ražby se jedná o kruhový peníz se lvem, který byl ražen českým králem Jiřím z Poděbrad po roce 1469 v kutnohorské mincovně. V případě dru-

Detail nalezených drobných stříbrných mincí Jiřího z Poděbrad a Ladislava Jagellonského. Foto. Z. Schenk, 2018

hého nálezu mince jde o jednostranný haléř Ludvíka Jagellonského, který na českém trůně panoval v letech 1516 až 1526. Obě mince představují běžné ztráty. Z dalších nálezů kovových předmětů lze ještě uvést několik drobných olověných projektilů, které sloužily jako střelivo do pistolí či loveckých pušek.

V sondě položené v jihozápadním koutě rekonstruované místnosti se podařilo odkrýt torzo vynášecího pasu provázaného se základy zděnými z lomového kamene, které pochází z první etapy výstavby tvrze. V rámci archeologického výzkumu byla provedena dokumentace nadzemních částí zdiva, které byly během rekonstrukce odhaleny v přízemní místnosti, přiléhající ze strany severozápadní k průjezdu pod věží. Na nejstarší gotické zdivo z lomového kamene navazují mladší stavební konstrukce zděné ze smíšeného zdiva s patrnou převahou cihel.

Torzo vynášecího pasu odkrytého ve zjišťovací sondě položené v jihozápadním koutě místnosti v přízemí zámku. Foto. Z. Schenk, 2018

Pohled na východní obvodovou zeď místnosti s patrným řádkovým zdivem z lomového kamene gotického stáří, na které nasedá mladší renesanční cihlové zdivo se dvěma nikami, jež byly původně opatřeny dřevěnými policemi. Foto. Z. Schenk, 2018

Na severovýchodní straně místnosti se podařilo zdokumentovat pozdně gotické architektonické články, které byly druhotně zazděny do mladšího renesančního zdiva. Původně se jednalo o nápadně profilovaná pískovcová ostění většího okna, kterými byla původní gotická tvrz vybavena. Objekt tvrze byl po roce 1590 přebudován na pozdně renesanční zámek Karlem starším ze Žerotína. Jádro tvrze je v současnosti stavebními historiky předpokládáno v přízemí zámku okolo průjezdu a jižního nároží.

Přerovský archeolog Zdeněk Schenk dokumentuje odkrytou archeologickou situaci v sondě položené v jihozápadním rohu místnosti. Foto: Petr Dostál, 2018

V západním rohu místnosti se v období raného novověku nacházela kuchyně, což naznačují zazděné tahové kanály, jimiž se odváděl kouř z tohoto prostoru. Zajímavostí byl rovněž objev dvou zazděných nik v jihovýchodní obvodové zdi, v kterých jsou dodnes patrné zbytky dřevěných polic.

V současné době jsou archeologické nálezy zachráněné během výzkumu podrobeny laboratornímu ošetření. Poté budou zařazeny do nové archeologické sbírky Muzea Komenského v Přerově. Do budoucna bude ukázka těch nejzajímavějších nálezů prezentována v novém informačním centru na zámku Dřevohostice, tedy přímo v místě, odkud pocházejí.

Zdeněk Schenk, archeolog Muzea Komenského v Přerově

Venkovské turistické informační centrum Dřevohostice

V červenci a srpnu otevřeno infocentrum na nádvoří dřevohostického zámku

- **úterý–neděle 9–12 a 13–16 hodin**
- **prohlídka zámku a hasičského muzea, informace pro turisty**
- **tel.: 720 974 644, e-mail: icdrevohostice@seznam.cz**

Květen, červen a září

prohlídky zámku a hasičského muzea každou neděli, začátek prohlídky v 9.00, 11.00, 13.00 a 15.00 hodin.

Přivítali jsme nové občánky

První vítání občánků v letošním roce se uskutečnilo v neděli 4. března 2018. V obřadní síni zámku jsme odpoledne přivítali celkem 10 nových občánků Dřevohostic. Byly to tyto děti:

Filip Běhal ✿ Dominika Tellingerová ✿ Samuel Přidal ✿ Sofie Gjurov
Rozálie Tallová ✿ Marie Menšíková ✿ Antonie Pávlová ✿ Ema Zezulová
Robin Fuksa ✿ Filip Černý

Ještě jednou všem rodičům blahopřejeme k narození děťátka a přejeme hodně trpělivosti, radosti a šťastných chvil při jejich výchově.

Příští vítání občánků bude v neděli 20. 5. 2018.

Libuše Kroutilová

Senioři Dřevohosticka se sešli už po jedenácté

V neděli 11. 3. 2018 se uskutečnilo 11. společenské setkání seniorů Dřevohosticka. Vedení městyse Dřevohostice každé setkání obohacuje nějakým programem. Tentokrát to bylo zábavné vystoupení imitátora Libora Pantůčka. Celou hodinu nás všechny bavil vyprávěním, písničkami, vtipy a imitací umělců. Procvičili jsme si bránice smíchem.

Na setkání nikdy nechybí kapela „Kalíšek“, která hraje k poslechu a tanci. A že se tančilo „ostošest“! Jako vždy to bylo příjemně prožité nedělní odpoledne, za které si zaslouží vedení městyse od všech přítomných seniorů poděkování. Už se těšíme, co pro nás připraví příští rok. Smích a radost jsou přece koření života.

za klub seniorů Božena Pokusová

Masopust 2018

Vodění medvěda
sobota 10. února

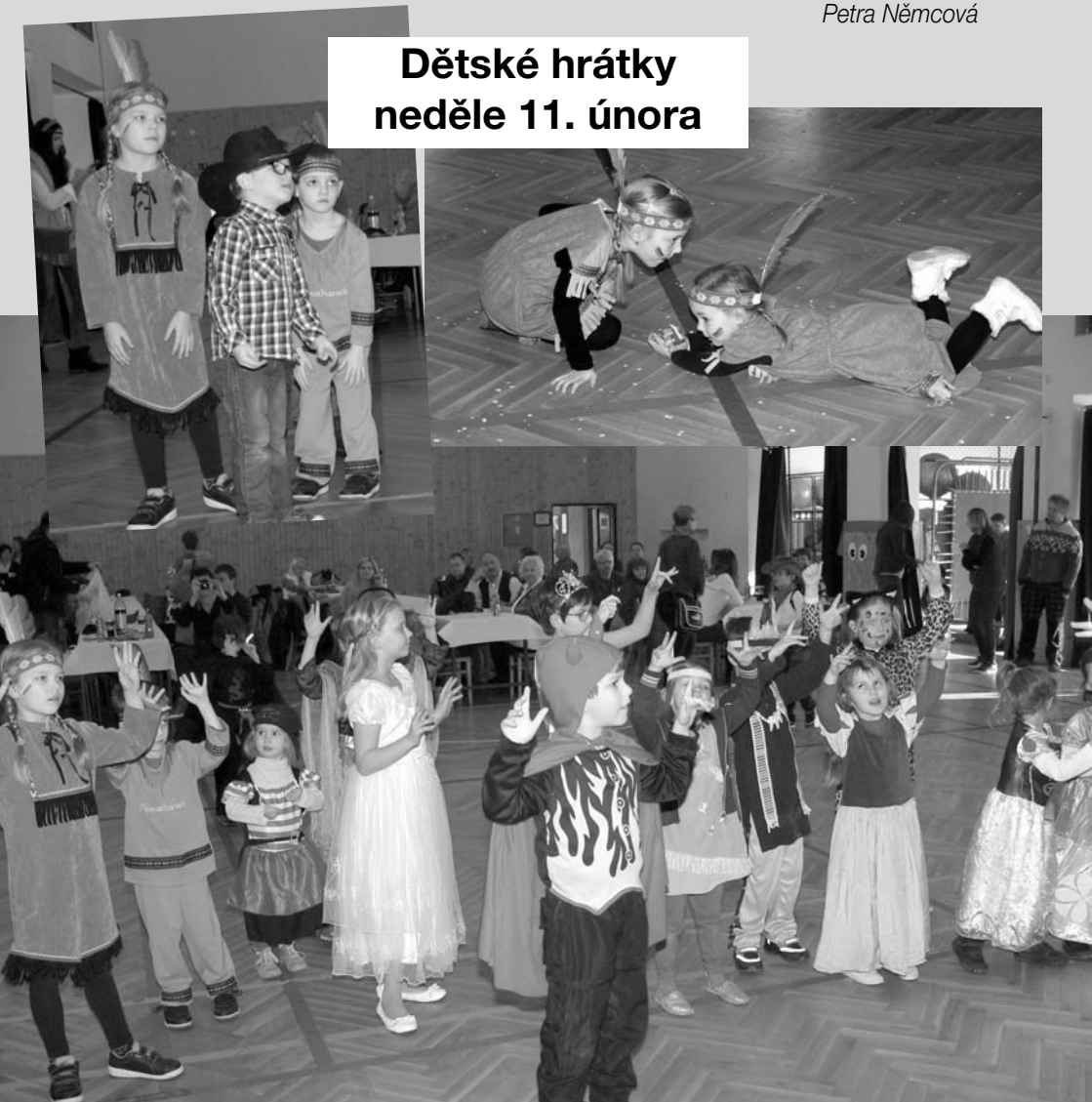

Dětské hrátky na Divokém Západě

V neděli dne 11. 2. 2018 proběhla akce dětské šibřinky tentokrát s tématem „Divoký západ“ aneb „Western v Dřevákově“, a to od 14.30 hodin v naší sokolovně. Opět se sešlo množství dětí v nádherných maskách. Děti si užily jak cvičení, hry a tancování, ale i soutěže, za které byly odměněny malou sladkostí. Programem je provázela indiánka Petra a kovbojka Věrka, o hudbu se postaral Jarda Jančík. Bylo zajištěno i občerstvení. Proběhlo rovněž losování tomboly a hlavní cenou byl velký plyšový pes od MUDr. Roubalíkové a její chovné stanice FOIBE, také další sponzoři se přidali a dětem udělali radost malou drobností. Všem pořadatelům a sponzorům patří velký dík a dá se říci, že největší odměnou pro ně byly radostné úsměvy na tvářích dětí a spokojenost jejich rodičů.

Doufáme, že za rok se na této hezké akci znovu všichni sejdeme.

Petra Němcová

Pochování basy
úterý 13. února

Z činnosti Vlastivědného spolku Žerotín

Dne 19. února 2018 uspořádal Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice pro naše občany a zájemce z okolních obcí další ze série **cestovatelských přednášek rodiny Márovy** z Přerova. Tentokrát jsme s manželi Alenou a Jiřím Márovými, kteří byli inspirováni plány svého zesnulého postiženého syna Jirky, jehož touhou bylo ještě navštívit země oblasti Indočíny, zavítali do exotických asijských států – do Barmy a Vietnamu.

Dozvěděli jsme se, že Barma je zemědělská země, kde se převážně pěstuje rýže, cukrová třtina, kukuřice, přírodní kaučuk, tabák, ale také bavlna. Chovají zde mimo jiné skot, vepře a buvoly. Většinu země vyplňují hory. Ze zvířeny jsou zde vyšší stavy divokých buvolů a turů, levhartů a medvědů i opic-gibonů. V řekách žijí nebezpeční krokodýli, ale i mnoho druhů želv a hadů.

Na území Barmy se již od 3. století našeho letopočtu rozvíjel buddhismus. Vystavěli zde na tisíc proslulých buddhistických chrámů, obrovských ležících i sedících soch Buddhy, pagod a svatyní. Jedno z prvních zastavení Márových bylo v největším městě Barmy – v Rangúnu, kde je nejvíc zaujala Sweitigoumská pagoda, jejíž vysoká ku-

želovitá střecha se třpytí zlatem. Jedním z velkých zážitků byla i cesta nákladákem prudkými serpentinami na posvátný kopec Kyaiktiyo, na jehož vrcholu se na visuté skále nachází obří zlatý balvan – viklan (pozlacený plátky zlata), který se podle legendy nezřítí, protože na jeho vrcholu je umístěn Buddhův vlas. Obyvatelé Barmy jsou velmi pracovití, milí, pohostinní lidé, kteří obdělávají svá políčka pod horami těsně u vody, ale také na plovoucích ostrovech, kde postavili své příbytky a své zahrádky, které stavějí z bahna a z vodních rostlin.

Druhou zemí na jejich výpravě byl Vietnam. Přelétli do hlavního města Hanoje, kde je upoutalo Jezero navráceného meče. Podle legendy zde velká želva požádala císaře Le Loie, aby jí odevzdal svou zbraň, jíž vyhnal ze země čínskou armádu. Zaujal je nádherně nasvícený Most jitřních paprsků, jímž mohli dojít do Chrámu Nefritové hory. Hanoj je město přeplněné lidmi i dopravními prostředky – převážně skútry. Zaujala je rozmanitá zelenina a různé výpěstky a zboží na orientálních trzích, obdivovali terasovitá rýžová políčka, zaujala je Zátoka ostrovů s překrásnými přírodními scenériemi. Prohlédli si krápníkovou Jeskyni zázraků i zakázané město bývalých vietnamských císařů s hrobku císaře Minh Manga (měl více než 300 žen a 142 dětí). Potěšili se silvestrovskou náladou v Hoi An – městě lampionů. I ve Vietnamu se setkávali s milými, přátelskými, velmi pracovitými lidmi, kteří po mnohých válkách museli vždy znovu budovat svou těžce zkoušenou zemi.

K činnosti vlastivědného spolku doplňujeme, že **Zdeněk Smiřický** dne 10. ledna 2018 s úspěchem přednášel na základě pozvání ředitelky PhDr. Zdeňky Freidlové o našem rodákovi, téměř zapomenutém hudebním skladateli Josefu Schreierovi – v Krajské knihovně Františka Bartoše ve Zlíně a dne 4. dubna 2018 pro Esperantský klub v Přerově v salonku restaurace Pivovar v Přerově.

Podle posledních zpráv hudba našeho skladatele díky naší propagaci zazněla o letošních Velikonocích v chrámu sv. Petra a Pavla v Brně (zde chrámový sbor provedl jeho slavnostní mši – „Missa solemnis“), zazní dne 17. prosince 2018 v provedení Janáčkovy filharmonie Ostrava, dále ji letos před Vánocemi uvedou pěvecké sbory ve Zbraslavi u Prahy, ve Vyškově, v Němčicích na Hané, v Pardubicích a v Uničově. V Praze ji provede pěvecký sbor a orchestr Pražské konzervatoře pod taktovkou významné osobnosti – profesorky Dr. Miriam Němcové, jež zde vyučuje dirigování a práci se symfonickým orchestrem.

Ještě rádi vyřizujeme pozdravy naší skvělé herečky – paní **Hany Maciuchové**, (narodila se ve Šternberku 29. 11. 1945, studovala na gymnáziu v Olomouci a pak na DAMU v Praze), jež převzala záštitu nad slavnostním koncertem ke 300. výročí narození našeho skladatele dne 30. 12. 2017 a v úvodu přednášela verše básníka Jana Skácela.

Nebylo vůbec lehké ji pro záštitu našeho koncertu získat. Zdeněk Smiřický s ní v tomto smyslu poprvé jednal v červenci r. 2016 na literárním festivalu Šrámkova Sobotka v Sobotce u Jičína v Českém ráji. Podruhé s ní hovořil na mezinárodním festivalu rozhlasové tvorby – Prix Bohemia Radio – v Olomouci v březnu 2017, jež se i letos s velký úspěchem konal v Olomouci a paní Hana Maciuchová je vždy čestnou prezidentkou této soutěže. Následovaly další tři upřesňující dopisy, a tak se dobrá věc podařila.

Její slova, jež přišla dne 4. 2. 2018 jako SMS na mobil Zdeňka Smiřického, bychom rádi ocitovali:

„Vážený, milý pane Smiřický, děkuji za dárek, ráda jsem s vámi všemi vyposlechla vánoční mši Josefa Schreiera, Přeji Vám PF 2018 a opět všechny moc pozdravuji. Hana Maciuchová“

V závěru bych chtěl upřímně poděkovat vedení městyse Dřevohostice za podporu slavnostního koncertu k 300. výročí našeho skladatele Josefa Schreiera a vyzvednout mimořádnou ochotu pana faráře Mgr. Artura Górky a velkou pomoc farského společenství, bez jejichž vstřícnosti a pochopení by realizace koncertu na tak vysoké umělecké a společenské úrovni nebyla možná.

Zdeněk Smiřický

Ve školce se nenudíme…

Přišel opět čas na to, přiblížit vám, co se událo v naší mateřské škole. Nový rok jsme zahájili odpočatí a v plné síle na další akce, výlety, různé činnosti, ale i práce v naší školičce.

Hned v lednu nás čekalo divadelní představení o princi Bajajovi, které u dětí sklidilo velký ohlas a radost. Děti si společně s divadelníkem pohádku obohatily písničkami a pohybem, a proto se od pohádky nemohly odtrhnout. Nejvíce se dětem líbil drak, kterého samozřejmě náš hrdina v pohádce porazil, a společně se bavily při tom, jak princ Bajaja na židličkovém koníkovi s kolečky bojoval s drakem. Princeznu společně osvobodili a vše dobře dopadlo.

Další týden nás, ostatně jako každý rok, navštívila paní, která dětem příjemnou formou provedla preventivní screeningové vyšetření zraku. Děti byly moc šikovné a s paní krásně spolupracovaly. Stačilo se podívat na přístroj, usmát se pěkně na smajlíka a za odměnu každý dostal krásnou omalovánku, kterou s radostí a pýchou ukazoval rodičům.

Další akcí byl únorový hudební program s názvem „Tóny v dřevě ukryté“. Děti se seznámily s tradičními i méně tradičními hudebními nástroji. Mohly si i vyzkoušet zahrát na hudební nástroje, většinou lidové, jako jsou fujara, kobza, grumle, moldánky a další. Děti si připomněly některé hudební nástroje, které znají a které třeba i ve školce využívají, ale některé viděly poprvé a krásně se zaposlouchaly do tajuplné hudby, kterou hudební nástroje vydávají.

V pátek 23. 2. do školky přišli žáci ze základní školy, aby našim dětem přiblížili masopust. Dorazili v maskách a kostýmech, které nám představili secvičeným pásmem básniček a písniček. Na závěr své návštěvy si společně s dětmi zazpívali a zatančili. Nejmenší děti se ze začátku malinko bály, ale některé později poznaly své sourozence a kamarády v kostýmech, strach nechaly stranou a návštěvu si užily.

Březen jsme zahájili kreslením. Naši školku navštívil kreslíř, se kterým se děti opravdu nenudily. Pod jeho vedením děti kreslily různá zvířátka a některé do-

konce pomáhaly kreslit na ukázkovou tabuli. Domů si odnášely krásné hlemýždě, žraloky, slony a spousty dalších opravdu povedených obrázků.

V březnu jsme se všichni přesunuli na výchovný koncert do dřevohostického kinosálu, kde už na nás čekala skupina TRAVELLERS s programem pod názvem Ztratila Lucinka bačkorku. Hudebníci měli koncert moc pěkně připravený a myslím, že nebyl v sále nikdo, s kým by to „nešilo". Děti se zapojily do zpěvu i do doprovodného tleskání a koncert si patřičně užily.

A protože Velikonoce letos přichází poměrně brzy, vydali jsme se s dětmi na velikonoční vernisáž do školy. Děti ze ZŠ vystavovaly své výrobky. Prohlédli jsme si různé výtvarné techniky provedené na zdobení velikonočních kraslic, ale samozřejmě i různé zajíčky, kuřátka a ovečky. Nechyběl ani voňavý pečený velikonoční beránek. Ke každému výrobku a zvyku spojenému s Velikonoci jsme si mohli přečíst článek, který také připravili žáci.

Poslední březnovou akcí, které jsme se zúčastnili, bylo vynášení Moreny. Průvod vedený žáky ze ZŠ jsme doplnili my a konečně jsme pomocí vhození Moreny do potoka vedle školky poslali zimu pryč a společně se těšíme na teplé dny plné sluníčka, úsměvů a dalších společných chvil s našimi – vašimi dětmi.

Zároveň bychom vás chtěli pozvat na již tradiční akci **Věneček pro maminku**, který se uskuteční **v neděli 13. 5.** v zámecké zahradě, kde se vám děti z naší školky představí v krojích a předvedou tanečky, které již pilně secvičují.

Samozřejmě zveme všechny rodiče a děti, které k nám do školky ještě nedocházejí, na blížící se **zápis**, který proběhne již **ve středu 16. 5. 2018** od 12:00 do 16:30 hodin. U nás se vašim dětem bude určitě líbit, samozřejmě i nadále přijímáme děti již od 2 let věku.

za kolektiv MŠ učitelka Marie Zámečníková

Ze základní školy

Lyžování na Trojáku

Konečně jsme se dočkali. Na horách začátkem února napadl sníh a mrzlo. Mohli jsme vyrazit na lyže. Tentokrát na Troják, kde měli dobře připravenou sjezdovku. Kromě nás tam však bylo hodně škol, tak svah byl jedno velké mraveniště proplétané hady lyžařů. Byli jsme rozděleni do dvou lyžařských družstev a jednoho snowboardového. Makali jsme na sobě, co se dalo. Ti pokročilí pod vedením instruktora Karla vylepšovali oblouky a snažili se jezdit tak krásně jako on. My, kterým to ještě moc nešlo, jsme trénovali pod vedením paní učitelky Jakubálové. Neobešlo se to bez pádů. Všichni jsme se naučili lyže ovládat a jezdit určeným směrem. Karolína vedla výcvik snowboarďáků. Bylo nás dost začátečníků, kteří s tím bojovali. Po mnohých pádech a opatrných sesunech se všem dařilo sjíždět bez nehod a zvládat jízdu na vleku. Během týdne počasí vystřídalo mnoho podob. Největší legrace byla v pátek, kdy jsme očekávali závěrečný slalom. Paní učitelka nás překvapila tím, že se o poháry losovalo. Pro nás pomalé to byla šance taky něco získat. Každý dostal osvědčení o zvládnutí kurzu. Po svačině jsme někteří zpestřili jízdu v maskách. Tak se po svahu prohánět tučňák, medvídek, včelka, břišní tanečnice, hokejisté, fotbalista, čarodějnice a také snowborďačka Eva Samková dokonce ve dvou provedeních. Kurz se nám vydařil bez nehod a příští rok rádi pojedeme zase.

R. J. a žáci 6. a 7. třídy

Plavecký výcvik

Také v letošním roce absolvovali druháci a třeťáci naší školy plavecký výcvik na přerovském krytém bazéně. Jaké mají z plavání dojmy?

Andrea Doležalová *– Plavání je nejlepší hodina ve škole. Naučili jsme se plavat na zádech i na břichu. Poslední den jsme dostali plavecké vysvědčení a celé plavání jsme si hráli v bazénu.*

Lucie Bittnerová *– Na bazéně se mi moc líbilo, měla jsem tam kamarády a dobrou trenérku. Také se na mě chodili dívat babička s dědou.*

Jakub Černý *– Mně se líbilo plavání kvůli tomu, že jsme měli hodnou paní učitelku a mohl jsem si vyzkoušet skákání ze skokánku a plavání bez pásku.*

Lucie Mikešová *– Nejvíc mě bavilo, jak jsme někdy skákali ze skokánku. Jednou jsem ztratila na bazéně čip, ale naštěstí jsme ho nakonec našli.*

Kateřina Vavrysová *– Naučila jsem se plavat a také se mi líbilo, jak jsme si na konci plavání mohli vždycky něco koupit v bufetu.*

Matěj Šimčík *– Plavání se mi moc líbilo, i když jsem se párkrát potopil a pořádně si lokl vody. Naučit se plavat je moc dobré.*

Adéla Zátorská *– Naučila jsem se plavat prsa, kraul, naznak a raketu. Ale pára byla nejlepší, mohli jsme potom vlézt do studené vody.*

Návštěva divadla

18. ledna se třeťáci a čtvrťáci vypravili do divadla ve Zlíně na muzikál Popelka. Krásně se na tuto společenskou událost oblékli a celí nedočkaví nasedali do autobusu. Své postřehy a dojmy z představení pak v několika větách svěřili papíru a vy si tak můžete přečíst, jak se jim v divadle líbilo.

• *Když jsme vešli do sálu a sedli si na křesla, tak se zhasla světla a v sále byla úplná tma. Nejvíc mě bavilo, když princ trénoval šerm.*
David Fuksa, 4. třída

• *V divadle se mi moc líbilo. Herci hezky zpívali a měli překrásné kostýmy. Nejvíc se mi líbily Popelčiny šaty. Legrační bylo, když se princ vztekal, že nikoho nemiluje, a potom, když uviděl Popelku, byl zamilovaný na první pohled.* ***Lucie Mrtvá, 4. třída***

• Nejvíc mě pobavilo, jak se Popelčiny sestry pořád hádaly. Bylo to srandovní. Akorát do mé sedačky pořád někdo kopal, cítila jsem se opravdu nepohodlně. Ale jinak se mi celé divadlo moc a moc líbilo a byla jsem spokojená. ***Eva Symerská, 4. třída***

• Představení se mi moc líbilo, jen mě mrzelo, že si Popelka s princem nakonec nedali pusu. Ale naopak se mi líbily kostýmy a výkony zpěváků. Cesta autobusem byla sice dlouhá, ale stálo to za to! ***Veronika Caletková, 4. třída***

• Celý divadelní sál byl plný a sedačky velmi pohodlné. Moc jsem si první část představení užil a těšil se po přestávce i na druhou půlku. Během přestávky jsme si chtěli koupit v bufetu nějakou dobrůtku, a tak jsme si šli do šatny pro peníze. Jenže paní šatnářka na nás byla nepříjemná a peníze z batohů nám vzít nedovolila. A bylo po dobrotě. I tak jsem si to ale užil. Byl to bezvadný výlet. ***Matyáš Volf, 4. třída***

23. únor – suprový den

Taneční den ve stylu street dance – to bylo něco! Tělocvična zažila zatěžkávací zkoušku. Hudba duněla celou školou a žáci v zajetí rytmů napodobovali prvky tance, který vznikl původně v ulicích, školních dvorech a tanečních klubech. Nám ho přišli představit mladí lektoři ze SVČ Včelín z Bystřice pod Hostýnem. Po nezbytném rozcvičení se žáci od první do deváté třídy rozvlnili a už to jelo na plný plyn. Taneční kroky splynuly v sestavu, taneční soutěž, improvizace i netradiční prvky, nadšení, zábava, únava i zpocená trička, to vše patřilo k pátečnímu dopoledni. Děti byly nadšené. Jejich hodnocení slovy „Super, móóóc dobrý, hustý“ mluví za vše. A co na to pedagogové? Ti tento projektový den přežili jen s vidinou víkendu a s předsevzetím, že si

po oba volné dny nepustí ani rádio a budou se oddávat božskému klidu. Co by však pro „své“ děti nevydrželi. Přečtěte si postřehy převážné většiny žáků:

• ***Dominik, 3. třída:*** *Moc se mi to líbilo. Bylo to božíííí! Byla to peckáááá!*

• ***Lucka, 4. třída:*** *Pátek byl super den, dvě hodiny jsme protančili. Moc mě to bavilo. Ráda bych si to zopakovala.*

• ***Kamila, 4. třída:*** *Na ten den budu vzpomínat jen v dobrém, byly to krásné dvě hodiny.*

• ***Jakub, 4. třída:*** *Bylo to super. Protáhli jsme se a naučili se nové tance. Nejvíc mě bavila taneční bitva kluci proti holkám.*

• ***Monika, 4. třída:*** *Street dance mě zaujal. Tanec byl skákavý a rychlý. Bylo nás tam moc, byla jsem udýchaná. Dostali jsme placku a bonbón. Street dance mě moc bavil.*

• ***Ema, 6. třída:*** *Taneční vystoupení bylo fakt super. Chtěla bych, aby se to opakovalo. Terka, jedna z vedoucích, mě i nějaké holky pozvala do tanečního kroužku. Naučili jsme se sestavu a nakonec jsme si dali battle a za to dostali růžové a modré placky na triko.*

• ***Veronika, 8. třída:*** *Moc se mi to líbilo. Bude se to někdy opakovat? Byla bych ráda.*

Tak to vidíte, vypadá to, že jsme zahájili taneční maratón. Už teď můžu dětem slíbit další pokračování. Za rok, zase v době masopustu, se seznámíme s novým tanečním stylem a opět si to spolu na parketu užijeme.

Jana Zajícová a nadšení tanečníci

Premiéra vynášení Morany

Mezi zajímavé velikonoční tradice patří i vynášení Morany neboli smrtky ze vsi, což má symbolizovat odchod zimy a nástup jara. Tento pro diváky velmi přitažlivý zvyk se v Dřevohosticích sice už dlouho nedržel, a tak paní ředitelka řekla, že jej zkusíme obnovit, jelikož je to dobrá sranda. Pak ještě prohlásila, že Moranu vyrobí deváťáci, protože jsou zruční, nadaní, šikovní a před přijímačkami rozežraní, a tak jsme se dali do práce. Zhotovit Moranu sice znamenalo pěknou fušku, ale co bychom neudělali pro zachování oblíbené podívané. Našli jsme staré hadry, Martin přinesl pytel slámy na vycpání těla a kluci v dílnách vyrobili dřevěnou kostru, na kterou jsme připevnili hlavu. Pochopitelně s tím byla spojena spousta legrace, hlavně když Láďa popadl vyšňořenou Moranu kolem pasu, vlepil jí pusu, a hned že se s ní musí vyfotit.

Vynášením smrtky vyvrcholily velikonoční oslavy. Morana nebyla zrovna nejlehčí, ale šťastně jsme ji za zpěvu jarních písní dosmýkali až k Bystřičce. Za deváťáky se srotil celý první stupeň. Děti ze školky i kluci z Dominiky už čekali u mostu a těšili se. Průvod jsme pojali slavnostně, Olda si dokonce vzal svou legendární kšiltovku. Nejdůležitější akt, tedy likvidace Morany pomocí živlů, se povedl. Nad pyrotechnikou bděl pan učitel Foukal a Martin pomocí kahanu smrtku slavnostně podpálil, načež jí upadla noha. Jakmile se sláma rozhořela, vrhli jsme Moranu za děsného řevu přihlížejících z mostku do vln. Protože Bystřička není žádný veletok, jistě tedy tušíte, že nastaly potíže, a taky jo. Ladislav, který svou funkci nazval „vyprošťovač“, měl za úkol plující figurínu pošťuchovat, aby se nezasekla na mělčinách. Vyplavení smrti z obce zachraňoval hned na prvním splavu, odkud hořící Moranu uvolnil klackem a pošoupl ji do proudu. Smrtku musel popichovat ještě několikrát a svým statečným činem nejen zajistil, že zima nás definitivně opustila, ale získal i nehynoucí popularitu mezi prvňáčky, pro které byl hrdinou dne.

Ještě několik dní jsme potkávali kusy ohořelé slámy na různých místech potoka a všichni se těší, že se za podobných efektů bude vynášet i jaro, léto a podzim.

Adéla, Aneta, Eliška, Nicola, Ladislav, Michaela, Monika, Oldřich, Patricie, Tereza a NK

Přespávačka ve škole aneb Vědy není nikdy dost…

„Moje devítka je akční spolek, a proto se rozhodli strávit společně ve škole nejen den, ale i večer a navíc i přenocovat," vzpomíná pan učitel Marek Foukal na první nápad, který vedl ke zdařilé noční akci našich nejstarších žáků.

Protože se do chemie a fyziky těšíme převážně kvůli pokusům, rozhodli jsme se, že si uděláme přespávačku ve škole právě s různými pokusy. A ne jen tak ledajakými, tyhle pokusy totiž za světla nejsou vidět! Pan učitel třídní si pro nás nachystal várku světelných pokusů. V trubicích to různě světélkovalo, probíhaly jiskry, nebo doslova trubicí „protékal" elektrický proud, který se projevoval silným oranžovým světlem a pan učitel nám řekl, že když se na ni budeme dlouho dívat, všechno okolo budeme vnímat zeleně. A doopravdy – ze všech okolo byli rázem Shreci.

Naše zaujetí pro pokusy přerušil telefonát, že nám vezou večeři. Samozřejmě jsme se s pizzou nejdřív všichni vyfotili a po hodině mlaskání a funění se odebrali do tělocvičny na turnaj ve volejbalu a florbalu. Místo večerníčku jsme si promítali filmy – pro statečné horor Anabelle 2 a Jen počkej, zajíci pro zbabělce. Nemůžeme se proto divit, že většina z nás to zalomila až o půl třetí ráno. „Zachránilo nás upravené vyučování, kdy jsme šli do kina na koncert," komentoval vědecké a sportovní ponocování svých deváťáků pan učitel Foukal, „kupodivu všichni jsme byli docela čilí, koncert byl příjemný, a tak se krize dostavila až odpoledne. Ale v pátečním odpoledni před volným víkendem to ani tak nevadilo. Byla to bezva akce, kterou jsme si užili a budeme na ni rádi vzpomínat."

Škoda, že nám už mnoho času na základce nezbývá, ale máme ještě spoustu dalších plánů, co podnikneme do konce června, kdy za námi zazvoní zvonek naposledy.

Kačka s Jančou

Písničky, které nás zvedly ze židlí

Pátek 23. března byl dalším z projektových dnů, na který jsme se těšili, a který nás nezklamal. V kině si pro nás připravili koncerty hudebníci skupiny Travellers. První vystoupení s názvem Ztratila Lucinka písničku navštívily děti z mateřské školy a ma-

lošci ze základky. Známé písničky si spolu s muzikanty pobrukovali i diváci. To pravé však mělo teprve přijít. Hned, co zaplnili hlediště starší žáci naší i domaželické základní školy, kluci z domova Dominika i z výchovného ústavu, nastala ta pravá zábava. V představení nazvaném Písně, které měnily svět – o vývoji světové rockové hudby se vyřádili muzikanti i diváci. Známé pecky nenechaly nikoho v klidu. Zvednuté ruce pohybující se v rytmu hudby, potlesk, skandování i taneční kreace diváků doprovázely většinu písniček. Frontmen skupiny Travellers uměl udělat opravdovou show a tu jsme si rádi užili. *JZ*

Uklidme Česko

Ve dnech od 2. do 13. dubna 2018 se i žáci základní školy (jako každý rok) zapojili do projektu „Ukliďme Česko“. Tentokrát v rámci hodin pracovních činností, někteří i po vyučování např. s družinou, se pustili do úklidu okolí školy. Žáci pod vedením vyučujících sbírali spadané větve, rozhrabávali krtince, sbírali odpadky, pleli chodník či zametali. Přilehlý školní prostor je tedy připraven na příchod jara.

Radslavská přilba pošesté naše

V sobotu 7. dubna se naši hasiči zúčastnili noční soutěže hasičské všestrannosti „Radslavská přilba“ a získali již pošesté 1. místo. Doplnili si tak do sbírky šestou přilbu a vedou jako nejúspěšnější tým této soutěže. I přesto že se jim v pátek pokazila mašina a nešla bohužel rychle opravit. Kluci si zapůjčili stroj od našeho spřáteleného hasičského sboru ze Slovenska ze Zlatého, kteří u nás trávili i se svými fanoušky, mimo soutěžní sobotu, celý víkend. Tímto jim děkujeme. Děkujeme také všem, kteří náš tým podporovali a fandili a pomohli tak k vítězství.

Foto zleva:
David Stiskálek, Radek Tomčík, Patrik Hošák, Michal Navrátil, Pavel Čížek, Jiří Dočkal

Kdo si hraje, nezlobí!

Každý zná toto rčení a určitě mi dá každý rodič za pravdu, že dítě potřebuje mít pohyb a co jiného je pro dítě lepší než hra? Házená funguje každý čtvrtek odpoledne pro děti mladšího školního věku, ale i děti z druhého stupně, pod vedením Stanislava Nováka a asistentů Dany Kociánové, Petry Němcové a Petry Sehnálkové, Jardy Jančíka a občas za námi zaskočil i Radek Pořízek.

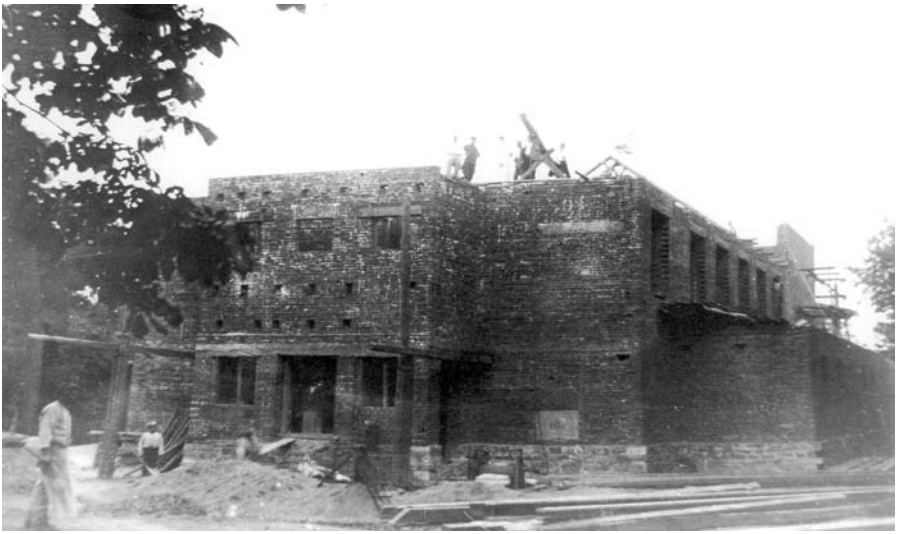
Děti nejen pracují na svém těle a sebevědomí, ale pomáhají probudit svou dřímající sílu, o které neměla většina ani tušení. Nejen technika a práce s míčem děti baví, ale hlavně kolektiv a další možné obměny tohoto sportu. Vždyť ne nadarmo se říká, že smích je lék a pravidelnou docházkou děti učíme samostatnosti, flexibilitě a zodpovědnosti.

Petra Němcová

Sokolovna v Dřevohosticích

Dřevohostická sokolovna byla postavena v roce 1921. Na výstavbě se podílela nejen Tělocvičná jednota Sokol Dřevohostice, obec Dřevohostice, která darovala pozemek, stavební materiál (kámen, písek) a finančně se také podílela s ostatními 9 okolními obcemi na její výstavbě, ale také významní podnikatelé, živnostníci a rolníci z Dřevohostic a okolních obcí, např. pan Mužík, pan Tvarůžek, bratři Jarošové a spousta dalších. Objekt sokolovny byl na svou dobu projektován velkoryse a proveden nadčasově. Po padesáti letech svého provozu vyžadovala sokolovna opravy a úpravy. To znamená, že v 70tých letech se přistoupilo k přestavbě, na které se podíleli nejen členové místní jednoty, ale také ostatní spolky, občané a podniky v obci Dřevohostice. V současnosti se dostáváme do podobné situace jako naši předkové.

Stavba sokolovny, rok 1921

Uplynulo již skoro padesát let od poslední rekonstrukce a sokolovna v Dřevohosticích si opět vyžaduje naši pozornost.

Od roku 1989 dochází k stálému poklesu uvolňování finančních prostředků do sportu a v posledních letech se tento trend ještě zrychluje. To má také za následek to, že dobrovolnictví ve sportu je celorepublikově na ústupu a zvyšují se nároky na financování sportu. Z tohoto důvodu se i Tělocvičná jednota Sokol Dřevohostice nachází v neuspokojivé finanční situaci, kdy již jednota dlouhá léta nedostává odpovídající finanční podporu na provoz z centrálních – státních zdrojů, jak to bývávalo v minulosti, a ani z vlastní dobrovolné činnosti není schopna zajišťovat provoz sokolovny a celého sportovního areálu. Spolufinancování nutných investičních oprav (přesunutí plynové kotelny z nevyhovujícího vlhkého prostředí, výměna rozvodů topení k otopným tělesům, zateplení celé budovy včetně stropu sálu, rekonstrukce rozvaděčů a elektrických rozvodů, rekonstrukce požárních hydrantů, divadelní a jevištní techniky, oprava střechy, svodů a okapů s rekonstrukcí celého venkovního areálu) prostřednictvím dotací je již nad naše možnosti a v případě podání žádostí o dotace tělocvičná jednota není schopná zajistit úměrnou částku spolufinancování. Loňská halová sezona 2017–2018 by nebyla možná bez prozřetelnosti členů zastupitelstva, neboť schválenou částkou 90.000 Kč z rozpočtu městyse Dřevohostice na úhradu energií se podařilo udržet provoz sokolovny i nadále. Bez této částky by sokolovna byla uzavřená. Situace byla kritická, s uzavřením sokolovny by postupně hrozil zánik místní tělocvičné jednoty a poškozeni by byli nejen její členové, ale všichni občané městyse, kteří využívají sokolovnu nejen ke sportovní činnosti, ale i ke společenským a kulturním akcím. Veškerý nemovitý majetek, který vlastní Tělocvičná jednota Sokol Dřevohostice, by následně byl na základě platných stanov převeden na centrální organizaci Českou obec sokolskou. Hledali jsme tedy možnosti, jak tuto situaci vyřešit. Na prvním místě jsme jednali s vedením městyse Dřevohostice, zda by bylo mož-

Nově postavená sokolovna, rok 1922

né převedení majetku na městys. Po kladném příslibu (taková rozhodnutí schvaluje jen zastupitelstvo) jsme si domluvili v říjnu 2017 informativní schůzku se starostkou ČOS (Česká obec sokolská) ve věci prodiskutování financování naší jednoty, nebo převodu nemovitého majetku na městys Dřevohostice. Výstupem tohoto jednání bylo nastartování procesu bezúplatného převodu nemovitého majetku Tělocvičné jednoty Sokol Dřevohostice na městys Dřevohostice za podmínek zachování tělocvičné, sportovní, společenské a kulturní činnosti jednoty na darovaném majetku. Administrativní proces nebyl jednoduchý, vyžadoval spolupráci jak zástupců jednoty, tak i zástupců městyse ve spolupráci s právníkem tak, aby smlouvy, které při těchto jednáních byly generovány, byly jednoduché, transparentní a ošetřovaly zájmy obou stran. Proces bezúplatného převodu nemovitého majetku a zajištění užívání tohoto majetku tělocvičnou jednotou s jeho schvalováním v jednotlivých orgánech městyse Dřevohostice (zastupitelstvo, rada) a orgánech České obce sokolské (jednota, župa, MSO ČOS, P ČOS) již kladně proběhl a začátkem května proběhl i poslední krok, kterým je zápis – vklad do katastru nemovitostí, čímž veškerý nemovitý majetek je již ve vlastnictví městyse Dřevohostice.

Co se změní? Především bude nadále zajištěna tělocvičná a sportovní činnost Tělocvičné jednoty Sokol Dřevohostice, dále možnost využívání sokolovny (prostřednictvím pravidel obsazenosti sokolovny) spolky, školami, organizacemi a občany městyse Dřevohostice. Bude možnost podávat žádosti o dotace na rekonstrukce různých částí sokolovny a celého areálu. Veškeré příjmy z pronájmů sokolovny, bytu, restaurace půjdou na účet městyse, tak aby se částečně pokryly provozní náklady soko-

lovny (voda, elektrika, plyn). Tělocvičná jednota si bude z vlastních zdrojů zajišťovat úklid a drobnou údržbu objektu a sportovního areálu.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě a schvalování celého procesu převodu nemovitého majetku Tělocvičné jednoty Sokol Dřevohostice na městys Dřevohostice. Tímto krokem dojde k udržení a dalšímu zvelebování majetku, který vybudovali naši předkové.

Historické informace byly čerpány z vydané publikace ke 100 letům založení Tělocvičné jednoty Sokol Dřevohostice.

Jaroslav Jančík

Ukliďme svět – Ukliďme Česko

Městys Dřevohostice se v letošním roce opět zapojil do celorepublikové akce „Ukliďme Česko“, která se konala v sobotu 7. dubna 2018.

Do akce se zapojili jak občané, tak i žáci Výchovného ústavu a střední školy Dřevohostice, dále také uživatelé Centra Dominika Kokory, pracoviště Dřevohostice a členové Sboru dobrovolných hasičů Dřevohostice, kteří od občanů sbírali celý den kovový šrot a elektroodpad.

Celkové množství směsného komunálního odpadu, nalezeného podél krajských komunikací na Radkovy, Prusinovice a podél „zemědělské“ komunikace do Radkov, nebylo velké, cca 0,4–0,5 t, což je dobrým signálem pro naše životní prostředí.

Děkuji všem, kteří se za krásného slunečného počasí této akce zúčastnili a věnovali svůj volný čas tomuto projektu.

Jaroslav Jančík

Záhořím na kole – vesele i smutně

Dřevohosticko-hradčanské společenství už velmi zkušených cyklistů, kteří mezi sebe berou i všechny ostatní zájemce o pohodovou poznávací cykloturistiku povětšině blízkého okolí, projelo v neděli 8. dubna 2018 část nádherného Záhoří.

Sraz byl jako vždy na základně, v cyklistické hospodě Na Špici, a cíl rovněž. Bylo slunečné počasí, které nám trochu kazil velmi silný jihovýchodní vichr. Ten měl nemalý vliv na účast při této akci, ale i tak nás bylo celkem 9 (4 z Dřevohostic, 3 z Hradčan a 2 z okolí). Vítr měl ale i pozitivní vliv. Nebe bylo jako vymetené a když jsme projížděli krásnou záhorskou krajinou, kochali jsme se krásným panoramatem Hostýnských vrchů od Křídla nad Holešovem přes nádhernou dominantu sv. Hostýna až po Kelčský Javorník, pod kterým pramení říčka Moštěnka. Na východě jsme viděli už jen matné obrysy kulatých vrcholků Beskyd, které mají podobu ženských prsou, jak říká Vlasta Redl, náš známý folkový hudebník.

A jaký byl náš plán? Vyjeli jsme z Dřevohostic ve 14 hodin přes Radkovy a Radkovu Lhotu. Naší první zastávkou byl Domov pro seniory na Lhotsku, dříve lovecký zámeček, kde v 18. století prodléval i známý generál Laudon. Zastavili jsme se u staré kapličky nad Žákovicemi a za pár minut jsme pěkně po větru sjeli do údolíčka ke kapličce, která je kromě dvou křížů u cesty už jediným pozůstatkem násilně vysídlené osady Simře.

Tato krutá událost se stala před 66 lety. Sedláci ze Simře za II. světové války ukrývali partyzány, poctivě pracovali na svých čtyřech statcích, navzájem si pomáhali (Vaňkovi, Holubcovi, Sehnalovi a Zámorští), zaměstnávali i lidi z okolí a byli dokonce v r. 1947 vyznamenáváni jako nejlepší hospodáři na Moravě. Komunistická akce podle ruského vzoru za kolektivizaci a proti kulakům je v r. 1952 úplně zničila. Sedlák Vaněk se dokonce na svém statku raději oběsil, než aby snášel takovou zvůli. Ze statků se postupně staly ruiny. Poslední statek byl demolován až v roce 2012. Nezbylo nic než kaple jako němý svědek chmurného konce osady.

Pokud byste si snad nedovedli představit tehdejší dobu venkova padesátých let, tak se někdy podívejte na film režiséra Vojtěcha Jasného – Všichni dobří rodáci, který byl nuceně přes 20 let uložen v trezoru, ten věrně ukazuje tehdejší poměry na středomoravském venkově.

Ve dveřích kaple sv. Antonína Paduánského, kterou si v roce 1936 postavili sobě sami sedláci, jsme si prohlédli popis tehdejších událostí i s dobovými fotografiemi statků. Jeli jsme pryč od tohoto smutného místa.

Vystřídali jsme ho za místo rodinné pohody a radosti. Pouhé 2 km odtud na začátku Soběchleb si totiž postavili pěkný rodinný domek Zlámalovi, kteří se seznámili právě při našich už hodně dávných cykloturistických výletech. Na stůl přinesla paní domu s dcerou Terezkou hned tři plechy nádherných tvarohových vdolků, které rychle mizely ze stolu jako pára nad hrncem, tak byly dobré. Takže Lenko – moc děkujeme. Karel potom nabídl vychlazený mošt a také výbornou slivovici a tak jsme se velmi rychle vrátili do krásné současnosti. Zlámalovi, potvrdili jste svou pohostinnost a bylo u vás moc prima!

A jak to tak v životě bývá, že se stále střídá radost se smutkem, tak i na naší túře to nebylo jinak.

Stavili jsme se také na soběchlebském hřbitově položit věneček na hrob našeho kamaráda Ladislava Drdy, spoluzakladatele cyklistických akcí „Záhorský cykloorienťák“ nebo „K prameni Moštěnky“. Laďa založil také velmi agilní Horolezecký klub Bezuchov a vyhlášené horolezecké srazy, které se s vynikajícím obsazením v Bezuchově konají dodnes.

O kostele Nanebevzetí Panny Marie v Soběchlebích (Záhorské katedrále) jsme si popovídali raději venku, neboť uvnitř právě probíhala slavnostní mše svatá. Ještě jsme se podívali na nádherný památný dub letní v Oprostovicích a na vedlejší Boží muka a sjeli k cestě na Bezuchov. V nížince před Bezuchovem jsme obdivovali námi vtipně pojmenované „Staré Bělidlo“ s rybníčkem a letitými vrbami. Z cesty jsme pohlédli na monumentální lípu malolistou, originální kamennou pískovcovou výzdobu veřejných prostranství, také Laďova práce. Aby toho nebylo málo, tak jsme projeli Laďovou alejí až k jeho lavičce a potom k lesu Bezuchovskou cestou kolem mohylníků a sv. Eustacha a po výjezdu z lesa kolem Zajíčka pěkně dolů Lesní ulicí v Dřevohosticích až na základnu v Hostinci Na Špici.

Při povídání a hodnocení akce nám Zdeněk Krutil a Pepa Horák pustili na velkoplošné televizi pár aktuálních fotek a některé videosekvence, které byly natočeny před pár hodinami, a než jsme se rozjeli do svých domovů, tak padlo i pár velkolepých plánů na další, dokonce i zahraniční akce. Asi to nebude tak horké, ale o tom zase někdy příště.

Nerad bych ještě zapomněl na Frantu Tomaníka z Hradčan, který obdržel zvláštní ocenění cykloklubu za perfektně zvládnutou jízdu na obyčejném kole bez přehazovačky.

Na závěr pozvání na další cyklistické vyjížďky našeho veteránského až seniorského cykloklubu:

- Neděle 6. května „Lipník – perla Moravské brány“
- Neděle 3. června „Za slunečními hodinami do Rouského“

Další připravované akce: Záhorský cykloorienťák, K prameni Moštěnky a Cyklopouť ku sv. Kryštofovi. O podrobnostech budeme všechny zájemce včas informovat.

sepsal Laďa Sigmund a nafotil Pepa Horák

ŠPICA MODEL 2018

O víkendu 24.–25. února 2018 se v hostinci Na Špici konal již 2. ročník výstavy plastikových modelů – Špica model. K vidění byly plastikové modely letadel, lodí, tanků a bojové techniky v různých velikostech a i v dobré kvalitě zpracování. Výstavy se zúčastnili modeláři všech věkových kategorií. Mohli jsme si prohlédnout i vlastnoručně malované obrázky s leteckou tématikou od jednoho mladého modeláře.

Těšíme se na další ročník výstavy za rok a touto cestou zveme všechny příznivce plastikového modelářství.

za všechny modeláře Ota Kubíček.

Nová ulice za školou se jmenuje Jabloňová

Když v roce 2017 na jaře začala nově budovaná ulice za školou, doposud pracovně nazývaná „Školní zahrada“, pomalu dostávat definitivní podobu a hlásili se první zájemci o stavební místa, začaly také diskuze o jméně nové ulice. Na webových stránkách městyse jsme vyzvali občany, aby podávali návrhy. Odezva byla okamžitá, zapojily se i děti ze základní školy, a možných názvů ulice se sešlo přes 20. Z nich jsme vybrali 10 nejčastěji se opakujících a zařadili do ankety, zveřejněné na webových stránkách městyse po dobu téměř dvou měsíců, od 9. 6. 2017 do 2. 8. 2017. Brzy se do vedení dostala ulice Jabloňová a v čele se držela po celou dobu ankety.

Anketa – konečný stav 2. 8. 2017

Vyberte jméno pro novou ulici za školou

Zahradní	81	(16%)
Za Školou	46	(9,1%)
Školní zahrada	21	(4,2%)
Jabloňová	112	(22,2%)
V Zahradách	96	(19%)
Slunečná	67	(13,3%)
Polní	9	(1,8%)
Luční	13	(2,6%)
Heřmánková	54	(10,7%)
Trnková	6	(1,2%)

Od 9. 6. 2017 10:48 celkem hlasů: 505

Na základě výsledku ankety předložila rada městyse ke zvážení zastupitelstvu městyse název nové ulice **Jabloňová**. Zastupitelstvo městyse Dřevohostice (mezi jehož pravomoci podle § 84 zákona 128/2000 Sb. o obcích patří i rozhodovat o názvech ulic), na zasedání dne 26. 2. 2018 svým usnesením schválilo předložený návrh.

Městys Dřevohostice má tedy novou ulici s pěkným jménem a věříme, že se na ní jejím novým obyvatelům bude dobře bydlet.

AK

Čistírna odpadních vod Dřevohostice

Čistírnu odpadních vod, která se nachází na hranici katastrálních území obcí Dřevohostice a Turovice, se nám podařilo v březnu 2018 po téměř 3,5letém až „nadlidském“ úsilí zlegalizovat zápisem – vkladem do katastru nemovitostí. Stavba byla povolena v roce 2003 a zkolaudována v roce 2005 Městským úřadem Přerov, odborem zemědělství. Po kolaudaci však již nedošlo k zápisu do katastru nemovitostí. Čistírna odpadních vod se nachází na pozemcích Státního pozemkového úřadu, kde stavby jsou v majetku městyse Dřevohostice a technologie čistírny v majetku společnosti Vodovody a kanalizace, a. s. Přerov. V současnosti probíhají procesy bezúplatného a úplatného převodu pozemků tak, aby veškeré pozemky, na kterých se nachází čistírna, byly v majetku městyse Dřevohostice.

Jaroslav Jančík

Jarní inspirace z naší knihovny

Zdravím čtenáře z obecní knihovny. Je jaro a sluníčko konečně začalo probouzet přírodu i nás. Jsou lidé, nadšení milovníci zahrádkaření, kteří s prvními slunečními paprsky a jarními teplotami pookřejí, protáhnou svaly a začnou jednat. V knihovně vyskládají na pult knížky na vrácení, neprohlížejí, co dalšího by si ještě mohli půjčit, ale s prohlášením, že se uvidíme, až začnou podzimní plískanice, rychle odkvapí k rýčům, hrábím a motyčkám. Naštěstí jich není většina. Ti méně akční, kteří ze zimního spánku tak rychle neprocitají, navíc je válcuje změna na letní čas a ke kterým patřím i já, prolistují raději nejprve knížky a časopisy o zahradě – **Flóru, Zahrádkáře, Receptář, Rozmarýnu**. Prohlíží si v nich fotografie vzrostlých zahrad i malých zahrádek, rozkvetlých záhonů letniček i trvalek, léčivých bylin, skalniček na prosluněných svazích, zahradního posezení, odpočinkových teras, zahradních jezírek se stinnými zákoutími, okrasných zídek, dekorativních kamenů umístěných do zahrad, osázených nádob i truhlíků. Čtou návody na péči o zahradu, uspořádání zeleninových záhonů, tvarování a řez dřevin. Konečně, probuzení touto inspirací, mají chuť se pustit alespoň do přesazování kytek v květináči.

Jaro nás nenechá v klidu, všichni dostaneme chuť na změny. Můžeme třeba vymalovat byt a přeskládat nábytek. Inspirativní nápady najdeme časopisech **Bydlení, Nové proměny bydlení, Pěkné bydlení**. Nebo se chceme zbavit přebytečných kil, začneme cvičit, potřebujeme si upravit jídelníček. V tom případě se můžeme zkusit řídit radami z časopisů **Dieta** a **Moje zdraví**.

Ale až nás z těch jarních aktivit všechno rozbolí, zpříjemněme si odpočinek zase nějakou pěknou knížkou ke čtení. Je jich v knihovně hodně, stačí si přijít vybrat.

Ludmila Valčíková

Přijměte naše pozvání na červencové
Setkání dechových hudeb Dřevohostice 2018

Sobota 28. července

20.00 hod. recitál Petry Černocké
22.00 hod. Galaxy – večerní veselice

Neděle 29. července

14.00 hod. slavnostní zahájení
DH Františka Tkadlčíka
DH MITSCHI – Rakousko
DH Vacenovjáci
DH Žadovjáci
20.00 hod. DH Gloria
moderuje Karel Hegner

v průběhu dne vystoupí: Folklorní soubor MŠ Pramínek Dřevohostice
TADOMI Dřevohostice
Mažoretky STARS Bystřice p. H.
Mužský pěvecký sbor

Z činnosti finančního a kontrolního výboru Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Dne 19. 2. 2018 se uskutečnilo další zasedání finančního a kontrolního výboru. Náplní byla kontrola městyse Dřevohostice.

Předmětem kontroly bylo:

1. Kontrola rozpočtového opatření č. 14/2017, 1/2018 a 2/2018
bylo předloženo rozpočtové opatření č. 14/2017, dále č. 1/2018 kde na straně příjmů i výdajů částka 181.618,06 Kč a rozpočtové opatření č. 2/2018 na straně příjmů i výdajů částka 374.454,- Kč. Výbory nemají výhrady k předloženému materiálu.

2. Kontrola hospodaření městyse za leden a únor 2018
byl kontrolován Výkaz pro hodnocení plnění rozpočtu městyse Dřevohostice k 19. 2. 2018.

3. Kontrola zápisů Rady městyse Dřevohostice
byly zkontrolovány zápisy z jednání Rady městyse Dřevohostice: č. 66 ze dne 27. 11. 2017, č. 67 ze dne 29. 12. 2017, č. 68 ze dne 8. 1. 2018, č. 69 ze dne 30. 1. 2018 a č. 70 ze dne 8. 2. 2018.

4. Kontrola usnesení ze zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice
bylo zkontrolováno Usnesení z 20. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice konaného dne 14. 12. 2017. Výbory nemají výhrady k předloženému materiálu.

5. Kontrola zápisů jednání komisí
byl předložen zápis z jednání kulturní komise ze dne 11. 1. 2018. Výbory nemají výhrady k zápisu z jednání komise.

6. Kontrola smluv o převodu majetku
byla předložena Darovací smlouva a smlouva o zákazu zcizení jako věcného práva a Smlouva o výpůjčce mezi městysem Dřevohostice a Tělocvičnou jednotou Sokol Dřevohostice. Výbory nemají výhrady k předloženým smlouvám.

zpracoval: Ing. Petr Neděla, předseda FV

Informace z úřadu městyse

- Upozorňujeme občany, kteří dosud nezaplatili **poplatek za TKO**, že byl **splatný do 30. 4. 2018**. Pokud jste to nestihli, poplatek uhraďte co nejdříve na pokladně Úřadu městyse Dřevohostice nebo na účet číslo 187721747/0300, spec. symbol: 1337, var. symbol: číslo popisné domu.
  Sazba poplatku pro poplatníka, t. j. pro fyzickou osobu s trvalým pobytem v obci (případně osobu, která má ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba) činí
  480 Kč/osoba/rok 2018.

Při nezaplacení poplatku do 30. 4. 2018 může být rozhodnutím rady městyse navýšen až na trojnásobek původní částky (podle zákona 565/1990 Sb., § 11).

- Ve stejném termínu je splatný **poplatek za psa**, roční sazba poplatku za každého psa je **100 Kč**.

- Opět, jako každý rok v tuto dobu, připomínáme, že platí obecně závazná vyhláška městyse Dřevohostice č. 1/2010 o regulaci hluku. Při práci na zahradě a kolem domu dodržujte, prosím, tuto vyhlášku a dopřejte svým sousedům klid k odpočinku.

Práce s hlučnými stroji a nástroji je touto vyhláškou **zakázána**

v pracovní dny	**od 00.00 do 06.00 a od 20.00 do 24.00 hodin**
v sobotu	**od 00.00 do 08.00 a od 20.00 do 24.00 hodin**
v neděli a o svátcích	**od 00.00 do 09.00 a od 12.00 do 24.00 hodin.**

Z historie kostela v Dřevohosticích

Původní katolický kostel stál uprostřed hřbitova na náměstí. První písemná zmínka o kostelu zasvěceném sv. Havlovi pochází z roku 1371. Je velmi pravděpodobné, že zde kostel stál daleko dříve, snad již ve století jedenáctém, určitě ve století dvanáctém.

Dřevohostice leží na důležité spojnici mezi městy Přerov a Bystřice pod Hostýnem. Je velice pravděpodobné, že zde existoval kostel již v začátcích křesťanství.

Z Dřevohostic pocházel kněz Bořita, který byl 18. 3. 1326 jmenován kanovníkem olomouckým. Toto je zároveň nejstarší písemná zmínka o Dřevohosticích. Je to o 32 roků dříve, než jsme slavili v roce 2008. Za osm let můžeme slavit kulaté výročí 700 let.

Když 30. dubna 1676 vypukl největší požár v Dřevohosticích, shořelo celé městečko i ulice Novosady kromě čtyř chalup od Turovic. Katolický kostel uprostřed náměstí shořel, zůstala jen část věže s umíráčkem. Starý kostel byl postupně rozebrán. Letos se plánuje rozsáhlý archeologický výzkum na místě původního kostela. Očekávají se významné nálezy, které přinesou nové pohledy do historie našeho městečka.

Tou dobou byl již bratrský sbor pustý (od roku 1620), roku 1678 vyhořel také. Z bratrského sboru zbyly pouze obvodové zdi, protože měl pevné kamenné a cihelné zdi, a byl větší než původní katolický kostel na náměstí. Farníci dostali povolení pustý bratrský sbor přeměnit v kostel katolický. Bratrský sbor byl daleko menší, než je kostel nynější. Ten je nyní asi 32 metrů dlouhý a 11 metrů široký. Původně se jednalo o délku jen asi dvacet metrů. První mše svatá byla sloužena v opraveném kostele sv. Havla 7. srpna 1678. Roku 1675 byla opravena a zvětšena také fara.

Protože časem byl kostel malý, rozhodlo se k jeho zvětšení. První byla přistavěna zákristie na straně evangelní roku 1683. Druhá zákristie byla přistavěna až roku 1763. Roku 1771 byl kostel prodloužen o jedno pole (asi 6 metrů) směrem k faře. Byla také postavena věž nad vchodem do kostela. Další rok byl přistavěn nový presbytář a kostel prodloužen o jedno okno (celkem asi o 6 metrů). Na novém oltáři se začaly sloužit mše sv. roku 1772, tento letopočet je zaznamenán na vnější zdi za oltářem. Roku

Desky zakrývající vchod do krypty (22. 6. 2007)

1817 byla uvnitř kostela přestavěna pavlač (chór), roku 1871 by tento chór zvětšen pro varhany, od té doby je pod chórem tma. Postup zvětšování kostela byl dobře vidět před opravou fasády. Bylo viditelné i napojení základů. Na půdě kostela je vidět, jak byla střecha nadstavena. Před zateplením stropu byly tyto úpravy vidět také na podlaze, kde bylo vidět, jak je napojena nová klenba nad částí kde je oltář a boční oratoře. Nyní je vše zakryto vrstvou minerální vlny. Náš kostel za vydatné pomoci farníků prošel rozsáhlou úpravou, doufejme, že toto dobře provedené dílo vydrží desítky let.

Pod starým oltářem se nacházela malá krypta, kde byli pochováni majitelé panství, manželé Terezia Judita Kaltschmiedtová, baronka z Eisenberku, rozená Tebetmannová, zemřelá roku 1682, a její manžel Jan Kaltschmiedt, baron z Eisenberku, zemřelý 22. listopadu 1682. Po přístavbě kostela roku 1772 byla pod novým oltářem vystavěna krypta větší. Malé okénko směřuje k bývalé škole. Vchod je na opačné straně směrem ke kapličce Panny Marie Lurdské. Tento vchod a schodiště bylo zakryto mramorovými deskami, které po ukončení rekonstrukce byly osazeny na zeď kostela. Vchod je nyní zakryt betonovým panelem. Naposledy byla tato krypta otevřena 28. května 1903. Kryptu otevřel zámečník Filip Cagaš a jeho pomocníci Matějíček, Křenovský a Antonín Buriánek, mistr holičský z Dřevohostic č. 20. Odborně kryptu prozkoumal farář p. František Sova a kooperátor P. Josef Nesvadba, učitelé Vladimír

Vašíček a František Maňďák, naducitel Petr Vašíček, dále posluchač práv František Kučerka, stolař Alois Růžička a zedník Ignác Zástěra. Předtím byla krypta otevřena 5. června 1799 při pochovávání majitelů panství Marie, svobodné paní z Bádenfeldu, rozené hraběnky Erdődy, a jejího manžela Karla Čejky z Badenfeldu.

V kryptě jsou ještě pochováni:

24. října 1813 Eduard hrabě Matuška (věk 20 let)

26. února 1814 Albrecht hrabě Matuška (18 let)

16. února 1817 komtesa Františka Matušková (13 let).

ve starých kronikách vyhledal
František Kužel

Restaurované desky na zdi kostela (2013)

Starosta děkuje

- ✿ družstvu dřevohostických hasičů ve složení **David Stiskálek, Radek Tomčík, Patrik Hošák, Michal Navrátil, Pavel Čížek** a **Jiří Dočkal**, kteří v náročné soutěži hasičské všestrannosti Radslavská přilba vybojovali pro Dřevohostice už pošesté 1. místo
- ✿ **dobrovolníkům**, kteří v sobotu 7. dubna v rámci akce Ukliďme Česko uklidili několik černých skládek v okolí obce a přispěli ke zkulturnění prostředí pro nás všechny
- ✿ **občanům**, kteří provedli jarní úklid veřejných prostranství před svými domy
- ✿ **MUDr. Michaele Roubalíkové, Jiřímu Kasperlikovi, divadelním ochotníkům a všem**, kdo se podíleli na velmi vydařené Večerní prohlídce zámku
- ✿ panu **Pavlu Hlavizňovi** za květinovou výzdobu před radnicí a za zapůjčení nádherné rozkvetlé azalky na chodbu radnice
- ✿ spolku **Rybáři Dřevohostice** za péči o nově upravený prostor „Za koupelkou“

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Diamantovou svatbu - 60 let společného života
12. dubna 2018
oslavili
manželé Alena a Milan Plhákovi.
K tomuto jubileu jim blahopřejí
a do dalších společně prožitých let
přejí pevné zdraví a spokojenost syn a dcery s rodinami.

K blahopřání se připojuje i redakce

Významné životní jubileum

si v měsících květnu, červnu a červenci 2018
připomenou tito naši spoluobčané:

94 let
Antonie Mrázková

87 let
Stanislav Dvořáček
Josef Jemelík
Ladislav Polášek

86 let
Božena Bahounková

83 let
Bohumila Vaculíková

82 let
Jan Kojecký

81 let
Ema Bednářová

80 let
Josef Kučerka

75 let
Marie Jelínková
Jana Kvasnicová
Jan Jarošek
Anežka Ticháčková

70 let
Alena Lapáčková
Jarmila Juránková
Josef Jurčík
Marie Kuželová
František Kužel

65 let
Libuše Doušková
Iva Osecká
Lubomír Pešák
Marie Navrátilová
Jan Vlach
Věra Malantíková
Svatopluk Menšík
Jiří Hradil
Antonín Fuksa
Zdenka Drábková
Libuše Mikešová
Oldřiška Nedělová

60 let
Pavel Boháč
Simona Mišurcová
Jiří Šimák
Karel Panoch
Iva Haubeltová
Jarmila Horáková

Všem jubilantům blahopřejeme.

Uzavřená manželství

Radim Hyben a Lucie Srovnalová
Josef Doležal a Adriana Greslová

Blahopřejeme!

Narozené děti

Dominik Dudík ❦ Filip Černý ❦ Tereza Fuksová ❦ Jaroslav Novák
Matyáš Konopčík ❦ Jasmína Kuželová ❦ Matyáš Zehnálek

Vážení rodiče, vítáme Vaše děťátka a přejeme jim i Vám mnoho zdraví a radostných chvil.

Z našich řad odešli

František Bednář ❦ Jaromír Domanský ❦ Josef Horváth
Josef Marek ❦ Miroslav Kroščen ❦ Alois Možný
Karel Houserek ❦ Karel Jakubec ❦ Jan Kužel ❦ Marie Logajová

Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

Jízdní řády autobusů

platné do 8. 12. 2018

směr Dřevohostice – Přerov

4:40[x], 4:54, 4:55[x], 5:44[x], 5:52[x], 6:00[x], 6:44[x],6:50[6+], 7:00[x], 7:02[x], 7:20[x], 7:40[x], 7:59[6+], 8:21[x], 9:44, 10:57, 11:00[x], 12:48[6+], 12:49[x], 12:55[x], 13:10[x], 14:04[x], 14:05[xn], 14:53[6+], 14:54[x], 15:20[x], 15:30[x], 15:55[6+], 16:09[x], 16:29[x], 17:05[6+], 17:14[x], 18:48, 19:59[x], 20:56[6+], 21:00[x], 22:23[x]

směr Přerov – Dřevohostice

4:35[x], 5:25[x], 5:35[x], 5:40[x], 6:20[x], 6:22[x], 6:35[6+], 6:50[x], 8:00[x], 8:30[6+], 9:15[x], 9:45[V], 10:35[6+], 10:45[x], 11:40[x], 12:05[x], 12:35[x], 13:35[6+], 13:40[x], 13:45[x], 14:45[x], 14:50[x], 15:20[xV], 15:30[6+V], 15:45[x], 16:05[x], 16:20[6+], 17:05[x], 17:35[V], 18:35, 19:40[x], 20:05[6+], 20:58[x], 22:30

směr Dřevohostice – Bystřice pod Hostýnem

4:58[x], 6:03[x], 6:43[x], 6:55[6+], 8:23[x], 8:53[6+], 10:07[Vx], 10:10[V6+], 10:55[6+], 11:08[x], 12:59[x], 13:55[6+], 14:06[x], 15:13[x], 15:44[xV], 15:54[6+V],16:28[x], 16:40[6+], 17:28[x], 17:55[V], 18:58[x], 20:03[x], 20:25[6+], 21:01[x], 21:18[x], 22:50[6+], 22:58[x]

směr Bystřice pod Hostýnem – Dřevohostice

4:40, 5:30[x], 6:30[x], 6:38[6+], 6:48[x], 7:05[x], 7:45[6+], 9:30, 10:44, 12:35, 13:50[x], 14:40, 15:42[6+],15:58[x], 16:15[x], 17:00[x], 18:35, 19:45[x], 20:45, 22:10[x], 22:40[x]

směr Dřevohostice – Všechovice

4:35[x], 5:41[x], 6:44[x], 9:40[x], 11:00[6+], 12:05[x], 14:08[x], 15:15[x], 16:00[6+], 16:35[x], 19:00[x], 19:01[6+], 22:57[x]

směr Všechovice – Dřevohostice

4:25[x], 5:17[x], 6:10[6+], 6:25[x], 7:45[x], 10:30[x], 12:10[6+], 12:40[x], 14:55[x], 16:35[6+], 16:40[x], 17:40[x], 20:30[x]

směr Dřevohostice – Vsetín

10:07[x], 10:10[6+], 15:44[x], 15:54[6+], 17:55

směr Vsetín - Dřevohostice

5:35[6+], 5:45[x], 9:45, 14:35[6+], 14:50[x]

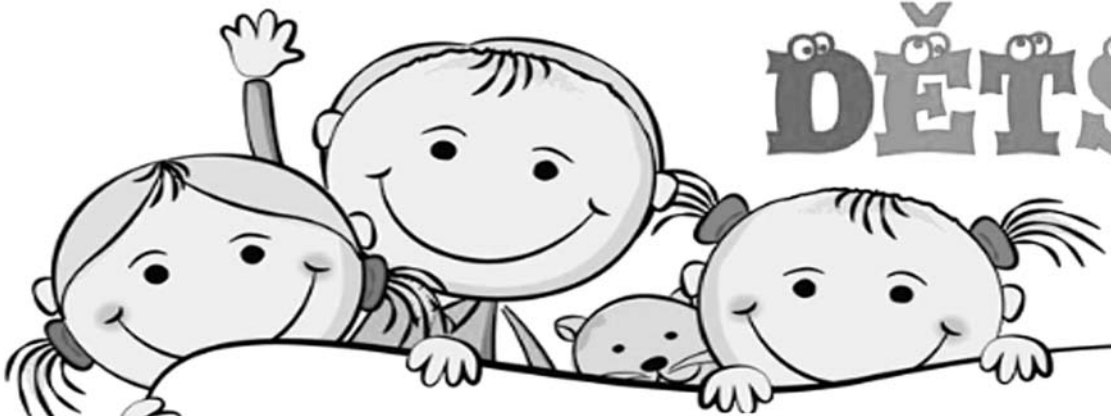
---

x - jede v pracovních dnech, **+** - jede v neděli a státem uznané svátky, **6** - jede v sobotu, **n** - nejede v době prázdnin, **p** - jede v době prázdnin, **V** – jede až do Vsetína

ve svátky a 24. 12. a 31. 12. jsou některé spoje omezené

informace Přerov ***581 250 111, 581 209 307***

informace Vsetín ***571 418 002, 571 498 211***

DĚTSKÝ DEN

KŘÍŽEM KRÁŽEM SVĚTEM MALÝCH I VELKÝCH KLUKŮ A HOLEK

26.5.2018 od 14:00

v areálu zámecké zahrady v DŘEVOHOSTICÍCH

Připraven je bohatý program: nafulovací aktrakce pro děti, batikování triček, jízda na SEGWAYI, jízda na vozíku za čtyřkolkou, soutěže pro děti, jízda na koni, retro výstava autíček, RC modely

V 19:00 KÁCENÍ MÁJE

OD 20:00 DISCO

VSTUPNÉ 60,-

DĚTI ZDARMA

VŠECHNY ATRAKCE ZDARMA

Večerní prohlídka zámku

